

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 673

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 august 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 553 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	2-3	174. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului de specialitate, angajat al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală	11-13
Decizia nr. 554 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală.....	3-5	829/4.724. — Ordin al ministrului sănătății publice și al ministrului educației și cercetării pentru modificarea art. 5 din Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004 privind stabilirea specialităților înrudite, care pot fi obținute ca a doua specialitate fără susținerea concursului de rezidențiat	14
Decizia nr. 558 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală.....	5-6	921. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru stabilirea atribuțiilor comitetului director din cadrul spitalului public	14-15
Decizia nr. 563 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.....	6-8	931. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru abrogarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 1.005/2002 privind aprobarea criteriilor de clasificare a dispozitivelor medicale.....	16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
18. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea și completarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2002.....	8-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 553**

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean în Dosarul nr. 16.135/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, personal, autorul excepției.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, apreciind că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 24 și art. 40 din Constituție.

În acest sens arată că, deși a întreprins numeroase demersuri în vederea angajării unui apărător, nu i s-a asigurat dreptul la apărare din partea unui avocat desemnat din oficiu, apreciind totodată că se încalcă și dreptul de asociere atâta timp cât profesia de avocat se exercită numai de membrii barourilor care, împreună cu Uniunea Avocaților din România, asigură exercitarea calificată a dreptului de apărare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, întrucât dispozițiile de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 16.135/1/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean într-o cauză ce are ca obiect o contestație la executarea unei pedepse.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt în vădită contradicție cu prevederile constituționale referitoare la dreptul de liberă asociere și la dreptul la apărare, întrucât limitează dreptul de a exercita profesia de avocat și de a asigura asistență judiciară numai la membrii barourilor aparținând Uniunii Naționale a Barourilor din România.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât „între textele invocate ca neconstituționale și prevederile constituționale la care se face referire nu există nicio incompatibilitate și nici nu se încalcă dreptul la apărare sau cel la asociere liberă”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege supuse controlului sunt constituționale, iar criticile formulate de autorul excepției sunt nefondate, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 321/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2): „Profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.”;

— Art. 3: „(1) Activitatea avocatului se realizează prin:

a) consultații și cereri cu caracter juridic;
b) asistență și reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor publici și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice și a instituțiilor, precum și a altor persoane juridice, în condițiile legii;

c) redactarea de acte juridice, atestarea identității părților, a conținutului și a datei actelor prezentate spre autentificare;

d) asistarea și reprezentarea persoanelor fizice sau juridice interesate în fața altor autorități publice cu posibilitatea atestării identității părților, a conținutului și a datei actelor încheiate;

e) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină;

f) activități de mediere;

g) activități fiduciare constând în primirea în depozit, în numele și pe seama clientului, de fonduri financiare și bunuri, rezultate din valorificarea sau executarea de titluri executorii, după încheierea procedurii succesorale sau a lichidării, precum și plasarea și valorificarea acestora, în numele și pe seama clientului, activități de administrare a fondurilor sau a valorilor în care acestea au fost plasate;

h) stabilirea temporară a sediului pentru societăți comerciale la sediul profesional al avocatului și înregistrarea acestora, în numele și pe seama clientului, a părților de interes, a părților sociale sau a acțiunilor societăților astfel înregistrate;

i) activitățile prevăzute la lit. g) și h) se pot desfășura în temeiul unui nou contract de asistență juridică;

j) orice mijloace și căi proprii exercitării dreptului de apărare, în condițiile legii.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se exercită numai de avocat, dacă legea nu prevede altfel.;

— Art. 9 alin. (1) și (2): „(1) Barourile și U.N.B.R. asigură exercitarea calificată a dreptului de apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri.

(2) În fiecare județ există și funcționează un singur barou membru al U.N.B.R., cu sediul în localitatea de reședință a județului.”;

— Art. 28 alin. (1) și (2): „(1) Avocatul înscris în tabloul baroului are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoană fizică sau juridică, în temeiul unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.

(2) Avocatul, precum și clientul au dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică sau să îl modifice de comun

acord, în condițiile prevăzute de statutul profesiei. Renunțarea unilaterală a clientului nu constituie cauză de exonerare pentru plata onorariului convenit, pentru serviciile avocațiale prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului.”;

— Art. 57 alin. (4): „Baroul de avocați se constituie și funcționează numai în cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi și statutului profesiei.”;

— Art. 68 alin. (1): „Baroul asigură asistența judiciară în toate cazurile în care apărarea este obligatorie potrivit legii, precum și la cererea instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a organelor administrației publice locale în cazurile în care acestea apreciază că persoanele se găsesc în imposibilitate vădită de a plăti onorariul.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 și art. 40, referitoare la dreptul la apărare și dreptul de asociere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul cauzei îl constituie o contestație la executarea pedepsei, formulată de autorul excepției în cadrul unui proces penal, contestație motivată pe nelegalitatea mandatului de arestare preventivă, emis de procuror.

Ca atare, invocarea, pe cale de excepție, a neconstituționalității dispozițiilor legale referitoare la organizarea și funcționarea profesiei de avocat nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Faptul că autorul excepției a refuzat să aleagă un apărător din cadrul unui barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, precum și asistența judiciară din partea avocatului desemnat din oficiu nu este de natură să creeze vreo legătură între textele de lege criticate și soluționarea cauzei.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 3, art. 9 alin. (1) și (2), art. 28 alin. (1) și (2), art. 57 alin. (4) și art. 68 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Cornel Gheorghe Ardelean în Dosarul nr. 16.135/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte	Petre Ninosu	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Kozsokár Gábor	— judecător	Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Crețu și Daniel Crețu în Dosarul nr. 9.534/2004 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorii excepției nu critică contrarietatea textelor legale cu dispoziții ale Constituției, ci redactarea eliptică a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.534/2004, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Constantin Crețu și Daniel Crețu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece Codul de procedură penală a lăsat în afara reglementării eroarea instanțelor de recurs, iar eroarea gravă de fapt și excesul de putere nu compensează absența unei legi privind erorile judiciare.

Tribunalul Timiș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor sau ordonanțelor în vigoare, controlul neputând privi omisiuni legislative.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu creează nici un fel de discriminări între cetățeni, ci instituie un tratament juridic egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, părțile având acces neîngrădit la justiție în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. De asemenea, posibilitatea exercitării recursului numai în anumite cazuri, strict și limitativ prevăzute de legiuitor, este determinată de necesitatea îndreptării erorilor de drept și nu a celor de fapt. Părțile nu sunt împiedicate de nimic de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate, de a promova calea de atac a apelului și de a se prevala de garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil.

Dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție și ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt, în opinia Guvernului, relevante în soluționarea excepției.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece cele două cazuri de casare prevăzute la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală asigură judecarea cauzei în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, iar părțile se pot prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. În plus, dispozițiile legale criticate sunt conforme cu art. 129 din Constituție, care atribuie exclusiv legiuitorului dreptul de a stabili cazurile exercitării căilor de atac, fără a contraveni regulilor constituționale privind înfăptuirea justiției, aplicându-se în

mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei, fără discriminări pe considerente arbitrare.

Avocatul Poporului mai arată că, în realitate, autorii excepției consideră neconstituționale prevederile legale criticate pentru că nu prevăd și alte motive de casare în afara celor expres și limitativ menționate la art. 385⁹ alin. 1 din Codul de procedură penală. Or, în legătură cu excepțiile de neconstituționalitate care vizau omisiuni de reglementare, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Cazurile în care se poate face recurs*, care au următorul conținut: „*Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri: [...]*

18. când s-a comis o eroare gravă de fapt;

19. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat.“

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 52 alin. (3) referitoare la dreptul persoanei vătămate de a fi despăgubită patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și la obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la dreptul oricărei persoane de a avea acces liber la justiție, precum și la dreptul părților la un proces echitabil, cu trimitere la dispozițiile art. 6, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, la interzicerea discriminării și la interzicerea abuzului de drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorii excepției nu formulează critici de neconstituționalitate, ci consideră că prevederile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală nu sunt de natură să asigure repararea erorilor judiciare comise de instanțele de recurs. Rezultă așadar că se critică o omisiune de reglementare. Or, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale prevederile legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ordonanțele Guvernului care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. De altfel, competența de legiferare aparține, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentului, motiv pentru care excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și pct. 19 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Crețu și Daniel Crețu în Dosarul nr. 9.534/2004 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 558

din 6 iulie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 7
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Butnariu și Radu Mugurel Bălau în Dosarul nr. 450/P/2006 al Tribunalului Neamț — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 450/P/2006, **Tribunalul Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Butnariu și Radu Mugurel Bălau în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că termenul de 24 de ore prevăzut de textul de lege criticat obligă instanța de judecată să se pronunțe într-un timp foarte scurt asupra unei chestiuni ce vizează libertatea persoanei și privează pe arestat de exercițiul unui drept la apărare eficient. Invocând o aplicare neunitară și necorelată a acestor prevederi cu cele ale art. 171 alin. 5 din Codul de procedură penală, autorii arată că termenul foarte scurt în care trebuie soluționată propunerea de prelungire a arestării preventive conduce nu numai la încălcarea drepturilor garantate de Constituție,

dar și la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Neamț — Secția penală opinează că dispozițiile art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă principiul liberului acces la justiție și nici dreptul la apărare consacrate de art. 21 și 24 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat nu conține reglementări de natură a aduce atingere dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției, dreptului la un proces echitabil ori dreptului la apărare. Termenul de 24 de ore instituit de art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală este menit să ofere acuzatului posibilitatea soluționării cu celeritate a cauzei și nicidecum să îngreuească exercitarea dreptului la apărare. Privarea de libertate impune existența unor reglementări care au ca scop garantarea dreptului la apărare care se exercită pe toată durata procesului, atât în faza de judecată, cât și în faza de urmărire penală, în care acuzatul, asistat de un avocat ales sau desemnat din oficiu, are timpul necesar și posibilitatea să cunoască toate actele dosarului și să-și pregătească apărarea în cunoștință de cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Procedura prelungirii arestării dispuse în cursul urmăririi penale*, care au următorul conținut: „*Instanța soluționează propunerea și se pronunță asupra prelungirii arestării preventive, în termen de 24 de ore de la primirea dosarului, și comunică încheierea celor lipsă de la judecată în același termen.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și ale art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, referitoare la timpul și înlesnirile necesare acuzatului pentru pregătirea apărării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 398 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 30 mai 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Butnariu și Radu Mugurel Bălău în Dosarul nr. 450/P/2006 al Tribunalului Neamț — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 176 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aviația Utilitară 2000” — S.R.L. din Petroșani în Dosarul nr. 12.159/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.022D/2006 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 176 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Grup 95” — S.A. din Aninoasa în Dosarul

nr. 12.127/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele de mai sus este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul autorilor excepției și al Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru o mai bună administrare a justiției, dispune conexarea Dosarului nr. 1.022D/2006 la Dosarul 1.021D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, considerând că textul legal criticat încalcă prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 21 alin. (4) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate consacră o procedură administrativă prealabilă obligatorie, ceea ce nu este de natură a contraveni art. 21 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 martie 2006, pronunțate în dosarele nr. 12.159/1/2005 și nr. 12.127/1/2005 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 176 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aviația Utilitară 2000” — S.R.L. din Petroșani și Societatea Comercială „Grup 95” — S.A. din Aninoasa în cauze având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care acțiunea formulată de aceștia a fost respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu a fost îndeplinită procedura prevăzută de art. 176 din Codul de procedură fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 176 alin. (1) din Codul de procedură fiscală prevede obligativitatea parcurgerii unei căi administrativ-jurisdicționale pentru soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, ceea ce este de natură a contraveni prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (4), conform cărora jurisdicțiile administrative sunt facultative și gratuite, precum și dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004.

Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul legal criticat consacră obligativitatea parcurgerii unei proceduri prealabile administrative, iar nu o procedură administrativ-jurisdicțională. Totodată, se arată că actele de soluționare de către organele administrative a contestațiilor nu sunt acte de jurisdicție, ci acte supuse cenzurii judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 176 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004. Curtea observă că, anterior sesizării Curții Constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost din nou republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, iar soluția legislativă cuprinsă în fostul art. 176 alin. (1) al ordonanței a fost preluată de actualul art. 177 alin. (1), care are următorul cuprins: „*Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.*”

Autorii excepției consideră că art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (4), potrivit cărora jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, precum și dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Curtea, în repetate rânduri, s-a pronunțat în sensul constituționalității unor prevederi din titlul IX al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 — intitulat *Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale* —, titlu din care face parte și dispoziția legală criticată în raport cu dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție. Textele constatate ca fiind constituționale reglementează chiar procedura de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, aspect care este obiectul criticii de neconstituționalitate și în cauza de față.

Astfel, prin deciziile nr. 409 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.063 din 16 noiembrie 2004, nr. 478 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 20 ianuarie 2005, și nr. 98 din 15 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 martie 2005, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile din Codul de procedură fiscală nu instituie jurisdicții speciale administrative, în sensul art. 21 alin. (4) din Constituție, ci reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate sau de a le redimensiona în limitele prevăzute de lege.

Totodată, Curtea a statuat că asemenea proceduri, în care soluționarea plângerilor și a contestațiilor introduse de persoanele interesate este atribuită însuși organului care a emis actul atacat sau organului ierarhic superior acestuia, nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție — caracterizată prin soluționarea de către un organ independent și imparțial a litigiilor privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective —, ele fiind specifice funcției administrative.

Astfel, actele de soluționare de către organele administrative a contestațiilor, respectiv a reclamațiilor formulate potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală, nu sunt acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată, acte care nu intră în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional realizează un control de constituționalitate a legilor și ordonanțelor, ceea ce presupune controlul conformității acestora în raport cu dispozițiile Constituției, și nu are competența de a asigura coordonarea legislativă, atribuțiune ce revine Consiliului Legislativ și autorității legiuitoare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aviația Utilitară 2000” — S.R.L. din Petroșani și de Societatea Comercială „Grup 95” — S.A. din Aninoasa în dosarele nr. 12.159/1/2005 și nr. 12.127/1/2005 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2002

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), art. 11 alin. (2) lit. a), j) și m), al art. 61, al art. 63 alin. (1)—(3), al art. 64 și 65 din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere Referatul de aprobare prezentat de Direcția investigații și arbitraj și în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de Reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei din 18 iulie 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei nr. 21/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 11 octombrie 2002, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentul regulament de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, denumit în continuare *regulament*, este emis în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. m) din Legea energiei electrice nr. 318/2003.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Punerea în aplicare a prevederilor prezentului regulament va fi asigurată de personalul împuternicit al ANRE, în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 318/2003.”

3. La articolul 5, definiția termenului „agent constator” se modifică după cum urmează:

„— *agent constator* — persoană împuternicită de ANRE, în conformitate cu prevederile Legii nr. 318/2003.”

4. La articolul 5, următoarele prescurtări și definițiile aferente: „ANPC, ANRSC, ARCE, CNCAN, MAPM, MIR, MLPTL, MMSS” se elimină din cuprinsul acestuia.

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Aplicarea dispozițiilor prezentului regulament se face în concordanță cu prevederile următoarelor acte normative:

a) Legea energiei electrice nr. 318/2003;

b) Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări

prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

6. La articolul 8 se introduce o nouă literă, litera s), cu următorul cuprins:

„s) verificarea respectării reglementărilor și a măsurilor stabilite cu privire la siguranța în exploatare a instalațiilor și capacităților energetice;”

7. Articolul 9 se abrogă.

8. La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) La solicitarea altor autorități publice, ANRE va desemna agenți constatori sau alte categorii de specialiști care să participe la controalele organizate de acestea.”

9. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Contravențiile sunt cele prevăzute de legislația aplicabilă în domeniul energiei electrice și termice;”

10. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Infrafracțiunile sunt cele prevăzute de legislația aplicabilă în domeniul energiei electrice și termice;”

11. La articolul 37, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În conformitate cu prevederile art. 65 din Legea energiei electrice nr. 318/2003, agenții constatori ANRE pot cere sprijinul organelor de poliție;”

12. În anexa nr. 1 la regulament se va înlocui „...în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/1998 privind energia electrică și termică, cu modificările ulterioare...” cu „...în conformitate cu prevederile Legii energiei electrice nr. 318/2003...;”

13. În anexa nr. 2 la regulament se va înlocui „În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și

funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.63/1998 privind energia electrică și termică, ...“ cu „În conformitate cu prevederile Legii energiei electrice nr. 318/2003,...“;

14. Anexa nr. 4 la regulament se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Regulamentul prevăzut la art. I se aplică în domeniul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Carmen Filipescu

București, 26 iulie 2006.

Nr. 18.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Personalul cu atribuții de control, împuternicit de Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei, operatorii economici din sectorul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare, precum și consumatorii de energie electrică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ANEXĂ*)

PROCES-VERBAL DE CONSTATARE ȘI DE SANȚIONARE A CONTRAVENȚIILOR
Cod F01-PB7.2/Ed.1

Nr.....

încheiat în ziua de.....luna.....anul.....

în

(locul unde a fost încheiat procesul-verbal)

Subsemnatul(a), (nume).....(prenume)....., având funcția de la Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei, am constatat că: (numele-prenumele/denumirea)....., fiul(fiica) lui și al(a), cu domiciliul/sediul în localitatea....., str., nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, identificat cu buletinul/cartea de identitate/pașaport seria, nr....., eliberat(ă) de, la data de, CNP, ocupația, loc de muncă, înregistrată la registrul comerțului cu nr., cod fiscal..... reprezentată prin director/manager(num).....(prenume)....., cu domiciliul în localitatea....., str....., nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, identificat cu buletinul/cartea de identitate/pașaport seria....., nr., CNP....., eliberat de.....la data de..... a săvârșit următoarea(ele) faptă(e):

(se vor indica obligatoriu data, ora și locul săvârșirii faptei(lor) cu arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei(lor) și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite)

Fapta(ele) de mai sus constituie contravenție(i), și se sancționează potrivit:

1. art.dîn;

2. art.dîn

Având în vedere fapta(ele) săvârșită(e) precum și împrejurările în care s-a(u) comis, contravenientul se sancționează cu **AVERTISMENT/AMENDĂ** în sumă totală de..... lei.

Semnături:

Agent constator,

(Martor)

Contravenient/Reprezentant,

.....

.....

.....

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Se dispune confiscarea următoarelor bunuri:.....
, al căror proprietar
 este(numele).....(prenumele).....
 fiul(fiica) lui.....și al(a), cu domiciliul/sediul în
 localitatea, str., nr., bl., sc., ap.,
 județul/sectorul, identificat cu buletinul/carta de identitate seria,
 nr....., eliberat(ă) de, la data de.....
 CNP....., cu luarea următoarelor măsuri de conservare/valorificare prevăzute
 de lege:.....

Motivele pentru care identificarea proprietarului bunurilor confiscate nu a fost posibilă
 sunt:.....

Având în vedere paguba cauzată se stabilește următoarea despăgubire (dacă există tarife de
 evaluare și cu acordul expres al persoanei vătămate):.....

Pe lângă sancțiunea contravențională principală aplicată, contravenientului i se mai aplică și
 următoarea(le) sancțiune(i) complementară(e):.....

Alte mențiuni (obiecțiunile contravenientului):.....

Contravenientul/Reprezentantul nu este de față/refuză/nu poate să semneze procesul-verbal.
 Martor: (nume), (prenume), fiul(fiica)
 lui.....și al(a), născut(ă) la data de.....
 domiciliat(ă) în, str....., nr., bl., sc.
, ap., județul/sectorul, posesor al cărții/buletinului de identitate seria
, nr., CNP.....

Împotriva procesului-verbal se poate face plângere. Plângerea, însoțită de o copie după
 procesul-verbal, se va depune la sediul ANRE în termen de 15 zile de la data înmânării/comunicării
 acestuia.

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ

Având în vedere procesul verbal de constatare și de sancționare a contravențiilor nr.,
 încheiat la data de....., vă aducem la cunoștință faptul că aveți de plată suma de
 reprezentând amendă și suma de reprezentând
 despăgubirea pentru pagubele cauzate.

Amenda se achită în contul nr., deschis la
, iar despăgubirea se achită în contul nr.
deschis la

În caz de neachitare a amenzii și a despăgubirii în termen de 15 zile de la data comunicării
 prezentei se va proceda la executarea silită.

Agent constator:

Contravenient/Reprezentant:

Am primit copia procesului-verbal
 și înștiințarea de plată

Semnătura.....

Semnătura.....

Martor

Semnătura.....

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

O R D I N

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului de specialitate, angajat al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală

Văzând Referatul de aprobare nr. 41.110 din 28 iulie 2006 al Direcției generale siguranța alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) și ale art. 19 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 22¹ din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 4 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului de specialitate, angajat al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 mai 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 octombrie 2006.“

Art. II. — Instrucțiunile pentru organizarea și desfășurarea activității personalului de specialitate, angajat al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală, prevăzute în anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentele instrucțiuni stabilesc cadrul organizatoric în care personalul de specialitate își desfășoară activitatea de asistență tehnică de specialitate în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează și valorifică produse de origine nonanimală, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.“

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentelor instrucțiuni, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *personal de specialitate* — inspectori ai direcției sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, angajați și împuterniciți în condițiile legii, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, care asigură asistența tehnică de specialitate în conformitate cu prevederile prezentelor instrucțiuni, în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează și valorifică produse de origine nonanimală;

b) *asistență tehnică de specialitate* — totalitatea metodelor și a procedurilor de lucru privind siguranța alimentelor efectuate de personalul de specialitate în unitățile care prelucrează, procesează, depozitează și valorifică produse de origine nonanimală, utilizând metode și tehnici de control, precum monitorizarea, supravegherea, verificarea, prelevarea de probe și analiza de laborator;

c) *unități* — unitățile care prelucrează, procesează, depozitează și valorifică produse de origine nonanimală;

d) *tarife* — valoarea operațiunilor de asigurare a asistenței tehnice de specialitate stabilită în baza prevederilor legale, exprimată în echivalent euro, la cursul oficial al zilei în care se efectuează plata;

e) *documentul justificativ* — documentul care cuprinde sumele calculate conform producției din anul precedent și tarifului legal pentru asistența tehnică de specialitate desfășurată de personalul de specialitate angajat în unitate.“

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Unitățile în care personalul de specialitate își desfășoară activitatea de asistență tehnică de specialitate sunt cuprinse în anexa nr. 1 la prezentele instrucțiuni.“

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Tarifele pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele instrucțiuni.“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Funcționarea unităților prevăzute la art. 3 este permisă numai cu asigurarea asistenței tehnice de specialitate, în condițiile legii.“

6. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Asistența tehnică de specialitate se asigură în baza unui contract de prestări de servicii încheiat în acest scop, în condițiile legii, între direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, și unitate.“

7. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, identifică unitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru asigurarea asistenței tehnice de specialitate.“

8. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, înscriu într-un registru special unitățile nominalizate, cu toate datele de identificare.

(2) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, fac publică lista unităților nominalizate.“

9. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, stabilește numărul de personal de specialitate necesar pentru fiecare circumscripție sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor de pe raza teritorială a acesteia, în funcție de numărul de unități care prelucrează,

procesează, depozitează și valorifică produse de origine nonanimală arondate, de specificul activităților, precum și de capacitatea de producție a acestor unități.

(2) Direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, desemnează, prin decizie a directorului executiv, persoana responsabilă cu coordonarea activității de asistență tehnică de specialitate în unitățile supuse prevederilor din prezentele instrucțiuni. Persoana desemnată verifică și avizează documentul justificativ, transmis de unitate către circumscripția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor pe raza căreia își desfășoară activitatea.

10. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, trebuie să asigure, conform prevederilor contractuale, personalul specializat necesar pentru asistența tehnică de specialitate și să încaseze sumele reprezentând contravaloarea activității desfășurate, calculată în baza tarifelor prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Sumele rezultate, virate de unități în contul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, sunt evidențiate distinct în contabilitate și constituie pentru acestea fonduri extrabugetare care se utilizează conform legii.

(3) În limita sumelor încasate, potrivit prevederilor prezentelor instrucțiuni, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, pot angaja pe perioadă determinată personal de specialitate și auxiliar, inclusiv pentru laboratorul din cadrul direcției.

11. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, angajează personal specializat, în condițiile legii, în baza unui contract individual de muncă încheiat pe perioadă determinată, care să cuprindă obligatoriu și clauza de confidențialitate. Un exemplar din contractul individual de muncă, încheiat în formă legală, va fi pus la dispoziția unității.”

12. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În primele 3 zile lucrătoare ale lunii curente direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, înaintează unităților documentele de plată pentru activitatea desfășurată în luna precedentă; sumele se stabilesc pe baza documentului justificativ, întocmit și semnat de reprezentantul legal al unității și transmis de persoana specializată angajată să desfășoare activități de asistență tehnică de specialitate în unitatea respectivă către persoana desemnată responsabilă cu coordonarea asistenței tehnice de specialitate.”

13. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Asigurarea asistenței tehnice de specialitate se realizează prin încheierea unui contract de prestări de servicii între unitățile prevăzute în anexa nr. 1 și direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, pe raza căreia își desfășoară activitatea.

(2) În baza contractului încheiat potrivit alin. (1) unitățile în care se asigură personal specializat pentru desfășurarea activității de asistență tehnică de specialitate virează în contul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, tarifele prevăzute în anexa nr. 2, calculate pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate desfășurată de personalul specializat angajat, în termen de 5 zile de la data primirii documentelor de plată.”

14. Articolul 14 se abrogă.

15. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Pentru buna desfășurare și exercitare a activității de asistență tehnică de specialitate, unitățile asigură personalului de specialitate definit la art. 2 lit. a) condiții optime, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

16. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În ultima zi a lunii ianuarie administratorul unității asistate întocmește și înaintează persoanei de specialitate situația privind producția realizată/recepționată/comercializată în anul precedent, asumată prin declarația pe propria răspundere, care constituie baza de stabilire a sumelor care se vor încasa lunar pentru asigurarea activității de asistență tehnică de specialitate pentru anul curent, aceasta fiind actul oficial în baza căruia direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, întocmește lunar formalitățile de plată.

(2) Dacă unitatea de prelucrare, procesare, depozitare sau valorificare a produselor de origine nonanimală deține puncte de lucru, fără personalitate juridică distinctă, în mai multe județe, dar a căror activitate se încadrează în aceeași clasă CAEN, și dacă suma calculată pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate depășește valoarea de 5.000 euro/lună, suma care trebuie plătită pentru fiecare punct de lucru se calculează luându-se în considerare ponderea fiecărui punct de lucru în activitatea totală în ceea ce privește producția realizată/recepționată sau comercializată, după caz, astfel încât per total unitate să nu depășească valoarea maximă de 5.000 euro/lună.

(3) Un document cuprinzând ponderea la care face referire alin. (2), precum și cuantumul sumelor de plată se întocmește și se transmite de către administratorul unității cu personalitate juridică direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, pe raza cărora se află acele puncte de lucru.

(4) Pentru depozitele de semințe de consum, situația cantităților gradate la recepție lunar de către operatorii economici de profil trebuie transmise tuturor direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, de Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum.

(5) Pentru depozitele de semințe de consum care au spații de depozitare fără personalitate juridică distinctă în mai multe județe, dar pentru care suma calculată pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate depășește valoarea de 5.000 euro/lună, un document privind ponderea cantității de semințe gradate recepționate la nivelul fiecărui județ se întocmește și se transmite de către administratorul unității respective direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, pe raza cărora se află acele puncte de lucru, astfel încât per total unitate să nu depășească valoarea maximă de 5.000 euro/lună.”

17. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Personalul specializat angajat este subordonat tehnic și administrativ direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, prin persoana responsabilă cu coordonarea activităților de asistență tehnică de specialitate și are, în principal, următoarele obligații:

a) desfășurarea activității conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiilor, instrucțiunilor și oricărui alte reglementări legale;

b) respectarea prevederilor contractului individual de muncă încheiat cu direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București;

c) întocmirea și înaintarea la direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, prin persoana responsabilă cu coordonarea activităților de asistență tehnică de specialitate, la termenele și în condițiile stabilite de aceasta, a situațiilor și documentelor solicitate, precum și a celor prevăzute de reglementările în vigoare;

d) păstrarea confidențialității activității desfășurate în unitate, în raport cu alte persoane fizice sau juridice.“

18. **Articolul 19 va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — (1) Neplata în termenul prevăzut la art. 13 alin. (2) a sumelor calculate pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate atrage penalități, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Refuzul unității de a încheia cu direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, contractul de prestări de servicii pentru asigurarea asistenței tehnice de specialitate în cel mult 90 de zile calendaristice atrage imposibilitatea ca unitatea să mai poată funcționa, potrivit prevederilor legale.

(3) Neplata în termen de cel mult 30 de zile calendaristice a sumelor calculate pentru activitatea de

asistență tehnică de specialitate atrage retragerea personalului de specialitate repartizat pentru unitatea respectivă.

(4) Neplata sumelor restante calculate pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate în cel mult 60 de zile calendaristice de la retragerea personalului de specialitate repartizat pentru unitatea respectivă atrage rezilierea contractului de prestări de servicii pentru asigurarea asistenței tehnice de specialitate și imposibilitatea desfășurării activității.“

19. **Articolul 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Prin excepție de la art. 13 alin. (2), pentru trimestrul IV al anului 2006, toate categoriile de unități prevăzute în anexa nr. 1 virează în contul direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, un tarif de 40 euro/lună pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate, exclusiv prelevările de probe și analizele de laborator.

(2) Pentru unitățile aflate în primul an de activitate, sumele pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate se calculează în baza documentului justificativ întocmit conform producției curente din luna precedentă.“

20. **Anexa nr. 2 „Tarifele pentru activitatea de asistență, inspecție și control pentru siguranța alimentelor în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală“ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 2

TARIFELE

pentru activitatea de asistență tehnică de specialitate în unitățile de prelucrare, procesare, depozitare, și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală

Nr. crt.	Tipul unității	Tariful
1.	Unități de fabricare a produselor de morărit, amidon și produselor din amidon	0,1 euro/tonă produs finit
2.	Unități de fabricare a pâinii și produselor proaspete de patiserie	0,1 euro/tonă produs finit
3.	Unități de fabricare a biscuiților, pișcoturilor, macaroanelor, tăițelilor, cușcușului și altor produse similare	0,1 euro/tonă produs finit
4.	Unități de fabricare a uleiurilor și grăsimilor brute și rafinate	0,4 euro/hl produs finit
5.	Unități de fabricare a margarinei și produselor comestibile similare	0,4 euro/tonă produs finit
6.	Unități de prelucrare și conservare a legumelor și fructelor	0,3 euro/tonă produs finit
7.	Unități de fabricare a sucurilor din legume și fructe	0,4 euro/hl produs finit
8.	Unități de fabricare a zahărului și produselor zaharoase	0,4 euro/tonă produs finit
9.	Unități de fabricare a berii	0,025 euro/hl produs finit
	Unități de fabricare a maltului	0,4 euro/tonă produs finit
10.	Unități de fabricare a vinurilor	0,2 euro/hl produs finit
11.	Unități de producție a apelor minerale și a băuturilor nealcoolice	0,025 euro/hl produs finit
12.	Unități de fabricare a altor produse alimentare	0,4 euro/tonă produs finit
13.	Depozite/antrepozite frigorifice și/sau depozite alimentare pentru produse alimentare de origine nonanimală, cu excepția depozitelor de semințe de consum	0,1 euro/tonă produs recepționat
	Depozite de semințe de consum	0,03 euro/tonă gradată la recepție
14.	Unități de comercializare angro pentru produse alimentare de origine nonanimală	0,1 euro/tonă produs comercializat

NOTĂ:

Tariful pentru unitățile cuprinse în prezenta anexă nu poate fi mai mic de 50 euro/lună și nu poate depăși 5.000 euro/lună.“

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 3 august 2006.

Nr. 174.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
Nr. 829 din 10 iulie 2006

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 4.724 din 19 iulie 2006

O R D I N

pentru modificarea art. 5 din Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004 privind stabilirea specialităților înrudite, care pot fi obținute ca a doua specialitate fără susținerea concursului de rezidențiat

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul Direcției generale organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare nr. E.N. 1.756 din 10 iulie 2006,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 223/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice și ministrul educației și cercetării emit următorul ordin:

Art. I. — Articolul 5 din Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 546/4.260/2004 privind stabilirea specialităților înrudite, care pot fi obținute ca a doua specialitate fără susținerea concursului de rezidențiat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 17 august 2004, se modifică după cum urmează:

„Art. 5. — Stagiul de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități se efectuează conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare. Un coordonator poate avea în pregătire cel mult 4 medici specialiști/primari în cea de-a doua specialitate. În cazul în care solicitările

depășesc capacitatea de pregătire, se instituie test de departajare.”

Art. II. — Ministerul Sănătății Publice, prin Centrul Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar București, va organiza alegerea locurilor devenite disponibile în urma aplicării prevederilor art. I, cu respectarea condițiilor în care s-a desfășurat testul de departajare.

Art. III. — Direcțiile din cadrul Ministerului Sănătății Publice, Centrul Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar București, autoritățile de sănătate publică și ministerele cu rețea sanitară proprie vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hărdău

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

O R D I N

pentru stabilirea atribuțiilor comitetului director din cadrul spitalului public

Având în vedere prevederile art. 183 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare nr. E.N. 2.517 din 27 iulie 2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Comitetul director al spitalului public are următoarele atribuții:

1. elaborează planul de dezvoltare al spitalului pe perioada mandatului, în baza propunerilor scrise ale consiliului medical;

2. elaborează, pe baza propunerilor consiliului medical, planul anual de furnizare de servicii medicale al spitalului;

3. propune managerului, în vederea aprobării:

a) numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de reglementările în vigoare;

b) organizarea concursurilor pentru posturile vacante, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

4. elaborează regulamentul de organizare și funcționare, regulamentul intern și organigrama spitalului, în urma consultării cu sindicatele, conform legii;

5. propune spre aprobare managerului și urmărește implementarea de măsuri organizatorice privind îmbunătățirea calității actului medical, a condițiilor de cazare, igienă și alimentație, precum și de măsuri de prevenire a infecțiilor nosocomiale, conform normelor aprobate prin ordin al ministrului sănătății publice;

6. elaborează proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului, pe baza centralizării de către compartimentul economico-financiar a propunerilor fundamentate ale

conducătorilor secțiilor și compartimentelor din structura spitalului, pe care îl supune aprobării managerului;

7. urmărește realizarea indicatorilor privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli pe secții și compartimente, asigurând sprijin șefilor de secții și compartimente pentru încadrarea în bugetul alocat;

8. analizează propunerea consiliului medical privind utilizarea fondului de dezvoltare, pe care îl supune spre aprobare managerului;

9. asigură monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, pe care le prezintă managerului, conform metodologiei stabilite;

10. analizează, la propunerea consiliului medical, măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității spitalului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației, dezvoltarea tehnologiilor medicale, ghidurilor și protocoalelor de practică medicală;

11. elaborează planul de acțiune pentru situații speciale și asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză;

12. la propunerea consiliului medical, întocmește, fundamentează și prezintă spre aprobare managerului planul anual de achiziții publice, lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, și răspunde de realizarea acestora;

13. analizează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și propune managerului măsuri de îmbunătățire a activității spitalului;

14. întocmește informări lunare, trimestriale și anuale cu privire la execuția bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le analizează cu consiliul medical și le prezintă autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București, precum și Ministerului Sănătății Publice, respectiv ministerelor cu rețea sanitară proprie, la solicitarea acestora;

15. negociază, prin manager, directorul medical și directorul financiar-contabil, contractele de furnizare de servicii medicale cu casele de asigurări de sănătate;

16. se întrunește lunar sau ori de câte ori este nevoie, la solicitarea majorității membrilor săi ori a managerului spitalului public, și ia decizii în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu majoritatea absolută a membrilor prezenți;

17. face propuneri privind structura organizatorică, reorganizarea, restructurarea, schimbarea sediului și a denumirii spitalului;

18. negociază cu șeful de secție/laborator și propune spre aprobare managerului indicatorii specifici de performanță ai managementului secției/laboratorului/serviciului, care vor fi prevăzuți ca anexă la contractul de administrare al secției/laboratorului;

19. răspunde în fața managerului pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin;

20. analizează activitatea membrilor săi pe baza rapoartelor de evaluare și elaborează raportul anual de activitate al spitalului.

Art. 2. — Directorul medical are următoarele atribuții specifice:

1. în calitate de președinte al consiliului medical, coordonează și răspunde de elaborarea la termen a propunerilor privind planul de dezvoltare al spitalului, planul anual de servicii medicale, bugetul de venituri și cheltuieli;

2. monitorizează calitatea serviciilor medicale acordate la nivelul spitalului, inclusiv prin evaluarea satisfacției pacienților, și elaborează, împreună cu șefii de secții, propuneri de îmbunătățire a activității medicale;

3. aprobă protocoale de practică medicală la nivelul spitalului și monitorizează procesul de implementare a protocoalelor și ghidurilor de practică medicală la nivelul întregului spital;

4. răspunde de coordonarea și corelarea activităților medicale desfășurate la nivelul secțiilor pentru asigurarea tratamentului adecvat pentru pacienții internați;

5. coordonează implementarea programelor de sănătate la nivelul spitalului;

6. întocmește planul de formare și perfecționare a personalului medical, la propunerea șefilor de secții și laboratoare;

7. avizează utilizarea bazei de date medicale a spitalului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

8. asigură respectarea normelor de etică profesională și deontologie medicală la nivelul spitalului, colaborând cu Colegiul Medicilor din România;

9. răspunde de acreditarea personalului medical al spitalului și de acreditarea activităților medicale desfășurate în spital, în conformitate cu legislația în vigoare;

10. analizează și ia decizii în situația existenței unor cazuri medicale deosebite (de exemplu, cazuri foarte complicate, care necesită o durată de spitalizare mult prelungită, morți subite etc.);

11. participă, alături de manager, la organizarea asistenței medicale în caz de dezastre, epidemii și în alte situații speciale;

12. stabilește coordonatele principale privind consumul de medicamente și materiale sanitare la nivelul spitalului, în vederea unei utilizări judicioase a fondurilor spitalului, prevenirii polipragmaziei și a rezistenței la medicamente;

13. supervizează respectarea prevederilor în vigoare referitoare la documentația medicală a pacienților tratați, asigurarea confidențialității datelor medicale, constituirea arhivei spitalului.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie, precum și spitalele publice vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN
pentru abrogarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 1.005/2002
privind aprobarea criteriilor de clasificare a dispozitivelor medicale

Având în vedere prevederile art. 9 din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, republicată, văzând Referatul de aprobare al Direcției farmaceutice nr. E.N. 2.631 din 31 iulie 2006, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului sănătății și Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 945 din
familiei nr. 1.005/2002 privind aprobarea criteriilor de 23 decembrie 2002.
clasificare a dispozitivelor medicale, publicat în Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 31 iulie 2006.
Nr. 931.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 118492